

TRENDBUREAU OVERIJSEL CONGRES WONEN 2014 VERSLAG WORKSHOPS

Na de lezing werden 2 workshoprondes van een uur gehouden, waarbij de deelnemers konden kiezen uit 14 uiteenlopende workshops. Van 'aanpak bestaande particuliere voorraad' en 'bouwen voor ouderenzorg nu het verzorgingshuis verdwijnt' tot 'flexwonen voor arbeidsmigranten' en 'energieneutraal renoveren'.

Bij de workshop 'Armoede en wonen' (Beter Wonen en gemeente Almelo) werd ingezoomd op armoede in een gemeente en wat dat betekent voor woningbouw. Dit voorbeeld in Almelo laat soms 3 of 4 generaties werkloosheid zien. Het is voor een gemeente en woningbouwvereniging ook meedenken hoe mensen de ellende achter zich kunnen laten, wat Almelo doet met het Armoedepact. Samen met 30 organisaties wordt gekeken wat aan ouders met kinderen geboden kan worden om toekomstperspectief te creëren en de leefbaarheid van de stad te vergroten. Er worden nieuwe verbindingen gemaakt. Voor woningbouwverenigingen is het ook een nieuwe manier van denken. Mensen noemen bijvoorbeeld een slaapkamer minder, want dat scheelt in de aanschaf van vloerbedekking. Er is steeds meer sprake van een maatschappelijke taak. Men beseft dat er nu ook een groep is die we nog niet kennen, de mensen die net een beetje meer verdienen dan de grens en daardoor financieel in de knel komen. Het geldt veelal voor ZZP'ers en jonge mensen.

Guido de Vries vertelde over Lucy in the Sky en Gapfillers in de workshop 'Kunstenaars, een dynamische leefomgeving en ruimte voor creativiteit'. Samen met de aanwezigen kwam hij tot de conclusie dat het uitnodigen van mensen om hun portfolio op te sturen of schetsen aan te bieden, verspilling is van talent en papier. Dit is een oude manier van werken. Maar voor projectontwikkelaars is het vaak wel de vraag of je mensen van buiten of juist lokaal uitnodigt om aan de slag te gaan.

Er werd een situatie geschetst waarin zowel oud, sloop als nieuw aanwezig was. Mensen in de oude en nieuwe omgeving baalden, want hen was beloofd dat het prachtig zou worden. Vervolgens gaan er 3 bureaus bij de mensen aan de deur om ze te vragen wat ze willen en worden de schetsen gemaakt.

Gapfillers gaat uit van burgerparticipatie ten top. Ze werden geïnspireerd in een ander werelddeel door een initiatief waarbij in een rampgebied mensen graag weer een bioscoop wilden. De stroom werd daar door inwoners zelf op fietsen opgewekt. Zelf hebben ze op braakliggend terrein een natuurspeelplaats ontwikkeld, waar bij de opening een buurt ontstond. Mensen begonnen bijvoorbeeld gelijk een moestuinproject.

Gapfillers zijn geen welzijnswerkers, maar geven de mensen het vertrouwen dat iets kan, omdat mensen al gauw denken dat iets niet mag. Zij besteden liever 250 euro aan iemand uit de buurt die alle liefde en vrije tijd in een project stopt dan in een projectontwikkelaar die voor 250 euro bijna niks kan doen.

Bij 'Sociaal-culturele trends en het wonen', ging Hilde Roothart van Trendslator in op andersom ondernemen. Dit vergt creativiteit en energie, maar past ook bij deze tijd. Zo hoorde iemand uit de zaal van studenten die het hebben van een auto minder belangrijk vinden dan auto kunnen rijden, wat ook van invloed is op de woonsituatie. Op het platteland gebeurt minder anoniem, daar doet men al veel samen. Deze regionalisering bouwt voort op culturele verscheidenheid in plaats van op kosmopoliteit. De lokale identiteit begrijpen we, maar we hebben regionaal en globaal nodig om in te kunnen wonen. Maar dat gebeurt parallel, het is een stapeling. Je bent niet alleen een Nederlander of een Twent. Onderwerpen zijn op zoek naar hun eigen schaal.

De provincie krijgt een compliment voor de subsidie om duurzame energie onder Overijsselaars te stimuleren. Het is alleen jammer dat diezelfde burger aanloopt tegen de belemmerende regelgeving van de Rijksoverheid.

Binnen de verschaling op woongebied, is er meer behoefte aan kleine voorzieningen. Een voorbeeld is een soort woongroep in Zwolle, waar men gaat wonen op basis van individuele woonwensen die aanvullend is op de wensen van de andere bewoners. Bijvoorbeeld een verpleegster die na haar pensioen nog wat kan betekenen voor haar medebewoners.

Door zowel Wolter Lemstra als Frits van Dongen werd de projectontwikkelaar van het oude Deventer ziekenhuis aangehaald. Casper Grondel, die projectontwikkelaar van Synchron, vertelde dat ze het gebouw destijds kochten in verband met woningbouw. Toen de sloopvergunning al binnen was, bleek het gebouw een monument te zijn, waardoor zij als eigenaar zorgdragen voor behoud van de monumentale waarde.

Nu wordt ingezet op tegengaan van verloedering van het gebouw en de buurt, door het levendig te houden. Daarom is het voor diverse gebruikers tijdelijk in gebruik te nemen voor activiteiten. Er is een Facebookpagina (@geertruidentuin) waarop alle gebruikers te vinden zijn, wat bijdraagt aan de positieve uitstraling van het gebouw. Aangezien de woningbehoefte nog steeds actueel is, wordt bekeken welke mogelijkheden het gebouw en de omgeving bieden. Er moet nu voor zowel de invulling als de uitvoering met partners en nieuwe coalities worden gewerkt aan een oplossing.